

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3510

1321

D O G M A T I C I .

1322

quod in area rubra Serpentes binos albos, auro coronatos, ascendentibus exhibet, ad quem referam, nescio.

DLXXXVII.

U. 123 Codex chartaceus lat. Sec. XIV. Folior. 138. 4. currente calamo prescriptus, et, ut per ἐπιγεαφων: *Affit principio sancta maria meo, conjicio, quondam Thomae nostri Hafelbachii*, est juxta clausulam in calce: *Leitura capituli Firmiter de summa Trinitate et fide catholica completa in studio Heidelbergensi per venerabilem Doctorem sacre theologie Cononradum de Soltow anno Domini 1388mo. Ac cum ego scriptor istum librum scribendo finiui sub annis Domini 1490. Circa festum matthei apostoli et hoc in studio VI mensi. Praemittitur igitur ipsum Capitulum Firmiter*, quod est I. Decretalium Gregorii IX. et dein ejus Expositio succedit ita in IV. Partes distributa, ut Pars quaevis materiam unius e IV. Libris Sentent. Petri Lombardi pertractet. Est enim Capitulum illud, ut notum, mere dogmaticum, unde et *Leitura* in illud inter theologica potius, quam Juris can. Scripta referenda est. Incipit vero: *Firmiter credimus &c. Fidem orthodoxam i. e. primam gloriam fidelium solidum et primum omnium virtutum immobiliter fore fundamentum autorizans magister gencium &c. Et finit: Adimplebis me leticia cum multu tuo, ad quam leticiam perducat nos trinitas indiui-*

dua in secula seculorum benedicta Amen. Tum Clausula jam adlata. Novit Gesneri Bibliotheca istud Opus Autorem adpellans Zoltau. Ejus Postilla super Evangelia per totum annum memorat Staphorstius in Hist. Eccl. Hamburg. T. III. p. 380. Unde mirum e docto et diligenti Professore ignavum et illaudatum evasisse Episcopum Verdensem, si quidem Alb. Krantzio Eccl. Hist. seu Metropol. L. XI. c. 3. edit. Basil. 1568. p. 338. fides, qui ita vixisse ait, ut homo ventri et gulæ deditus accusetur, addita tristi hac Nota: idque ferunt esse Theologorum quieti insistentium. Quod si verum, certe nunquam ex animo Conradus Scientias dilexit. Doctorem Heidelbergensem fuisse, nemo citatorum novisse videtur. Patria Luneburgensem faciunt.

II. fol. 135. ἀνεπιγεαφως additur Expositio Orationis Dominicæ, quae incipit: *Et primo sanctus Thomas de aquino dicit Pater et non dominus quia amari competit et non timeri &c. Pleraque decerpta ex Opusculo VII. Thomae edit. Rom. 1570 T. XVII. f.*

DLXXXVIII.

Codex chartaceus lat. Sec. XV. R. 1097 Folior. 74. 4. nitide exaratus, rubro distinctus et fronte annum scriptio 1493. praferens hoc Titulo miniatu est: *Petri Hegi portunaensis ad venerandum eruditumque Compresbyterum Joannem de Sando Foca, de quibusdam miraculorum questionibus libellus.*

Rem

1323

C O D I C E S

2324

Rem in luce ponet Praefatio. Cum in hortis Magnifici et summi uiri Georgij Hellacheri presidis Portusnaonis, proximis nonis maijs, ego multique preterea ciues ab illo acciti confessimus animorum recreandorum causa: uarijsque, ut fit, de rebus essemus multum diuque locuti, in eum tandem sermonem incidimus: qui frequens erat de miraculis: que apud Castellum Fanam quadam in edicula Mariæ uirgini dicata crebro fieri dicebantur. Qua de re inter nos mox altercari coeptum est. Fuerunt enim, qui non temere dicerent, eorum, que rumor attulisset, miraculorum nullum uerum esse posse. Contra etiam, qui suis quibusdam rationibus ingerentes affererent, ea miracula uideri fieri potuisse. Que quidem disceptatio cum a meridie ad coenam usque protracta esset, multaque illic ulro citroque dicta forent memoratu et scitu digna: uisum est mihi, non esse reprehendendum: si eorum seriem mandarem literis: quod posteris existimarem bac de re forsitan querentibus et uoluptati et utilitati fore. Ceterum ut ejusmodi materies existaret cum commodior explicatu: tum lectu audituu iucundior: Reuerendum patrem et grauem uirum Jacobum Gordinum Aquilejensem Archidiaconum induxi mecum colloquentem: quod is mihi uisus est idoneus: qui iuriisconsultus celeberrimus et sapientissimus iudicatus: ea ipsa de re facile disputare posset. Ad hunc igitur accedens, quem in eodium suarum ambulacro comorantem feci, ita sum exorsus.

Libenter haec descripsi; qui enim quasi perpetuo gressus inter barbari aevi salebras molior, in amoennissimo prato adquiescere mihi vi-sus sum; ita tersus et castigatus est Haedi nostri Sermo. Dialogum porro is suum ita auspicatur: Petrus Hædus. Video mi obseruande pater, opportune me istuc bodie uenisse: quandoquidem et otiosus es, et solus. Jacobus. Quid tibi est negotij? Petrus. Id, quod rumor forsitan etiam ad te attulit &c. Ita disceptationem ingrediuntur, cuius argumentum: Quid dicetur, essetque miraculum: deinde quid maxime necesse foret, ut aliquid rite miraculum et appellaretur et esset: preterea quis posset facere miracula: Tum quid inter diuina diabolicaque miracula inter-esset: Postremo quemadmodum diuina quirent a diabolicis discerni. Quibus solide eruditeque discussis obtinet Jacobi sententia: Ea, que illuc (Fanae) mira dicuntur esse facta: aut non extitisse miracula: aut non deo, sed diabolo tribuenda potius fuisse. Quanquam prima ejusdem ratio minus mihi satisfraciat: Non uidetur uerisimile, glorirosam Virginem Mariam, relicta spretaue urbium oppidorumve frequentia desertum facellum illud et abiectum, quod a latrone quodam olim erectum fuisse dicitur: et in quo pecora sepe uersarentur: delegisse miraculorum faciendorum causa. Potiora sunt historica: vix aliquem ibi vere sanatum fuisse, nonnullos incidisse in pejora, quin mortem; velut arreptitios tremere, salire, currere, decidere de-nique

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3510

1325

DOGMATI.

1326

nique fatigatos et fere exanimes &c. quae certe *Convulsionarios Parisinos* in mentem revocant. Ut omnia *Haedi nostri Scripta*, ita et hic *Dialogus lucem mereretur*. Meminit alterius Exempli, quod apud *Laur. del Torre Patritium Civitatensem* (Cividal del Friuli) erat, *Joh. Jos. Lirutus* in *Notiz. dei Letterati del Friuli. Venet.* 1760. T. I. p. 435. sed illud dictatum est *Leonello Cheregato* tunc Ep. Concordiensi, cuius Viri plura Impressa in *Suppl. ad Maittair.* indicavi. Ceterum de *Haedo* (Cavretto) copiose et solerter egit *Lirutus* l. cit. quocum, si lubet, confer, quae notavi cum *Bibliogr. meae vernac.* P. I. p. 116. tum in *Memorab. Bibliotb. Garell.* P. I. p. 148. De *Jac. Gordino Lirutus* p. 395.

II. fol. 49. adscripta sunt: 1) *Hier. Balbi Epistola ad Job. de Sselberg* supr. R. Boh. Cancellarium, quae incipit: *Si pro tuorum erga me meritorum &c.* et Vol. I. Opp. *Balbi Vindob.* 1791. ab *Jos. de Retzer* editorum 8. est p. 63. n. 28. 2) *Bobuſl. de Hassenstein Elegia* ad *Balbum* hujus initii: *Balbe Teramnaeo &c.* Extat in *Tb. Mitis Farrag. Poemat. Hassensteinii Pragae* 1570. p. 54 n. 11. et in cit. *Balbi Opp.* p. 241. n. 210. 3) *Balbi prolixa Elegia* ad *Hassensteinium* hujus initii: *Miraris latia genitum &c.* ut in mox cit. *Opp.* p. 101. n. 1. ubi et subiectam *Notam* consules.

Denis Codd. Theol. V. II. P. II.

DLXXXIX.

Codex membraneus lat. Sec. U. 691 XV. Folior. 25. f. magnifice scriptus, minio insignis, et fronte deaurata, picturata, e R. Biblioteca Budensi, ut videtur, delatus ad *Job. Fabrum Ep. Vien.* hanc inscriptionem praefert: *Frater Nicolaus ex mirabilibus natus Colosuarien.* ordinis *predicat.* diue *Theologie professor ac per vniuersum dominium Serenissimi Regis Hungarie Heretice prauitatis inquisitor et Apostolicus predictor Magnifico domino Joanni de Schellenberg Regio Cancellario suppliciter commendat.* Argumentum Translationis ex hoc Prologo excerpto: *Diutissime inter mortales quesitum est. Cur iustissimus deus, qui personarum acceptor non est, eterna sua prouidentia ex hominibus vnum pre alijs ad perpetuam delegerit gloriam. Et ego in Natiuitate diui Joannis Baptiste predicando coram Serenissimo principe nostro Vladislao pientissimo Rege Hungarie Bohemie &c. banc difficultatem iuxta ingenij mei paruitatem ita absolui. ut eciam nonnulli ex R^{mis} Hungarie prelatis qui tum adherant me rogarint ut scriptis et memorie, que predicaueram, commendarem. Igitur XVIII. Capitibus spinosam hanc Praescientiae et Praedestinationis materiam e Scholae suae Thomisticae principiis docte pertractat. Capite XI. paullum effervescit: Si quis nomine dampnacionis intelligat solam carenciam clare visionis dei sic parvuli nondum regenerati damnatis aliquo*

O aliquo